

Reflexe předmětu ZURb1411 – Audiocafé

Josef Javůrek, 467935

Ve svém studiu se snažím profilovat audiovizuálním směrem. Jsem ale poměrně nevyhraněný, co se týče specializace na audio, nebo video. Práci se zvukem se věnuji prakticky ve většině volných chvílích mimo školu a práci, zejména při nahrávání skladeb a kompozici. K video se tak často nedostanu, pokud nestříhám nějaké „domácí nahrávky“, nebo upoutávky, které používáme s kapelou. Jsem ten typ člověka co raději dělá jednu věc pořádně než pět věcí špatně. Proniknout do tajů zvuku je složité, stejně tak jako musí být složité proniknout do tajů kamery a střihu. Já se k tomu snažím přistupovat s respektem a rád se učím nové věci.

Jsem velký nadšenec do dokumentů, jenomže všechny, které jsem do začátku semestru viděl, byly filmové dokumenty. O tomto předmětu jsem se dozvěděl na první hodině Audio video dokumentu a hned mě zaujal. Dlouho jsem uvažoval nad tím, zda bych se chtěl věnovat audio dokumentu, nebo video dokumentu a zvolil jsem video dokument s tím, že je mi přece jen o něco bližší, a protože o audio dokumentu jsem nevěděl prakticky nic. Uvědomoval jsem si, že je to velká mezera, kterou bych rád zaplnil. Jak se ale znám, doma bych se k poslechu nedokopal, a proto jsem tento předmět vzal jako skvělou příležitost seznámit se právě s audio dokumentem. Doufal jsem, že mi předmět pomůže rozhodnout moje dilema, zda se v budoucnu chci specializovat jen na zvuk, nebo i na video. Dá se říci, že každý dokument, který jsem slyšel, mě zaujal něčím jiným. Většinou vyhledávám dokumenty, které se týkají cestování, historie, nebo archeologie, takže jsem byl moc rád, že byly tematicky různorodé.

Velmi mě zaujal dokument V mongolské stepi uprostřed léta. Promítla se tu moje láska k cestopisným dokumentům. Úplně jsem ho hltal, ale mrzelo mě to, co následně vyplynulo z debaty s autorem. Ten na dotaz, zda tito kočovní obyvatelé používají moderní technologie odpověděl kladně, ovšem v dokumentu to zmíněno vůbec nebylo a já jsem si tak při poslechu utvářel romantický obraz mongolské stepi a jejích obyvatel, jako skanzen, vystřižený z devatenáctého století. V diskuzi jsme se pak dozvěděli, že mají mobilní telefony a solární panely, což tu romantickou představu trochu nbouralo a měl jsem pocit, jako by se autor snažil skutečnost trochu přikrášlit a moderní technologie kočovných obyvatel nezmiňovat.

Silně na mě zapůsobil dokument Matěj. Díky němu jsem vlastně poprvé nahlédl do života autisty, za což patří dík autorce, jejímu přístupu a trpělivosti. Bylo skvělé, že sám Matěj na debatu přišel. V dokumentu i osobně se představil jako velmi inteligentní mladý muž. Mile mě překvapilo jeho nadšení do hudby 50. let a zpěv. Má moc zajímavou barvu hlasu. Určitě bych chtěl pochválit dokument Vaše naše

divadlo. Celou událost jsem tehdy sledoval a nečekal jsem, že skončí tak dramaticky. Moc se mi líbila práce se zdroji. Oceňuji také autorovo zpracování, protože do dokumentu nepromítl svůj vlastní názor, nikomu nestránil, a posluchač si tak může názor utvořit sám. To je podle mého názoru důležité a jsem rád že něco takového vzniklo. Pokud mám říct, který dokument mě nejvíce vtáhl do děje, pak to bylo určitě Tygří lejno, voňavka a vetřelec. Viděl jsem ho jako by to byl film. Je napínavý a zároveň zábavný. S kunou máme v rodině vlastní zkušenosti a vím, že její přítomnost v domě není nic příjemného. Zvláště pokud člověk nespí hlubokým spánkem. Oceňuji, že se s ní autorka dokázala smířit. To se mému tátovi nepodařilo, ale stejně mu to nebylo nic platné.

Poslední dokument, který bych rád zmínil je Matematika zločinu. Moc mě bavil, a to je možná ještě slabé slovo. Zároveň mě i děsil. Co vše se může stát, a jak lehce mohou vyšetřovatelé manipulovat s důkazy. Obdivuji práci autorek a také to, že se nevzdaly po zastrašování a odmítání. Také musím pochválit práci zvukaře, protože se mi moc líbilo, jak byl dokument zvukově bohatý a smíchaný. Možná že takové byly i předchozí dokumenty, nicméně tento mi po zvukové stránce utkvěl v paměti nejvíce. Na závěr musím říct, že pro mě byly večery strávené na Audiocafé velmi přínosné. Seznámil jsem se s audio dokumentem, o kterém jsem nevěděl vůbec nic a v mých představách teď dostal jasnější obrysy. Častokrát jsem při odchodu přemýšlel, jak bych jako audio ztvárnil náš video dokument, který točíme s naším teamem z dokumentárního předmětu.

Mé dilema, zda se v budoucnosti zabývat kromě zvuku i videem, zůstalo nevyřešeno. Zvuk je pro mě srdcová záležitost, ale i něco, čím bych se jednou rád zabýval na profesionální úrovni. Zároveň mě to táhne čím dál víc k videu, takže si tuto oblast nechávám otevřenou.

Stále je mi bližší video dokument, i když audio dokument má své kouzlo. Alespoň mě donutil při poslechu k větší koncentraci na obsah. Vidím v něm i jistou výhodu oproti video dokumentu, protože člověk může materiál nahrávat sám, a nenaruší tolik atmosféru prostředí.

Uvažuji nad tím, že si předmět zapíšu i další semestr. Člověk se musí pořád učit a z tohoto hlediska je Audiocafé perfektní příležitost.